

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Departament Środowiska

KSI-4114-01-02/2011
I/11/001

Warszawa, dnia 25 stycznia 2012 r.

Pan
Przemysław Łagodzki
p.o. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Szczecinie

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 *ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli*¹, zwanej dalej „ustawą o NIK”, Najwyższa Izba Kontroli – Departament Środowiska, przeprowadziła kontrolę w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie, zwanej dalej „RDOŚ” lub „Regionalną Dyrekcją”, w zakresie realizacji ustawowych zadań w parkach krajobrazowych województwa zachodniopomorskiego, z uwzględnieniem obszarów Natura 2000 położonych na ich terenie, obejmującą okres od 15 listopada 2008 r. do 30 września 2011 r.

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do art. 60 ustawy o NIK, przekazuje Panu Dyrektorowi niniejsze wystąpienie pokontrolne.

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, pomimo stwierdzonych uchybień, działania Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie na rzecz ochrony przyrody na terenie obszarów Natura 2000 i położonych w ich obrębie parków krajobrazowych województwa zachodniopomorskiego. Negatywnie NIK ocenia natomiast przebieg procesu organizacji RDOŚ.

Na terenie województwa zachodniopomorskiego znajduje się siedem parków krajobrazowych o łącznej powierzchni 118.786,6 ha, z których pięć² położonych jest w całości na terenie tego województwa, a dwa³ częściowo. Na terenie parków krajobrazowych wyznaczono ogółem 13 obszarów Natura 2000, w przypadku czterech parków obszary Natura obejmują całe terytorium parku, a w trzech parkach stanowią od 78,1% do 99% powierzchni. Ponadto na terenie 6 z 7 parków zlokalizowanych jest ogółem 31 rezerwatów przyrody.

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 z późn. zm.

² Park Krajobrazowy Doliny Dolnej Odry, Szczeciński Park Krajobrazowy „Puszcza Bukowa”, Cedyński Park Krajobrazowy, Drawski Park Krajobrazowy oraz Iński Park Krajobrazowy.

³ Park Krajobrazowy „Ujście Warty” oraz Barlinecko-Gorzowski Park Krajobrazowy, którym kierował, w tym częścią położoną na terenie województwa zachodniopomorskiego, Dyrektor Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Lubuskiego - zgodnie z porozumieniem zawartym w dniu 14 grudnia 2004 r. pomiędzy Wojewodą Zachodniopomorskim i Wojewodą Lubuskim.

W wyniku kontroli stwierdzono, że na skutek działań, podjętych w oparciu o przepisy *ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko*⁴, zwanej dalej „*ustawą uuioś*”, z początkiem 2009 r. struktury organizacyjne parków krajobrazowych w województwie zachodniopomorskim przestały funkcjonować. Od 1 stycznia 2009 r. wszyscy pracownicy (23 osoby), w tym dyrektorzy, Zespołu Drawskiego i Ińskiego Parku Krajobrazowego oraz Zespołu Parków Krajobrazowych Doliny Dolnej Odry stali się pracownikami, utworzonej z dniem 15 listopada 2008 r., Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie. Także mienie ruchome i nieruchomości, będące w dyspozycji tych jednostek – o łącznej wartości 3.784,2 tys. zł – stało się mieniem RDOŚ.

Analiza dokumentów wykazała, że w imiennym wykazie przejmowanych pracowników, o którym mowa w art. 165 ust. 1 *ustawy uuioś* – uzgodnionym przez Regionalnego Dyrektora z Wojewodą Zachodniopomorskim – ujęto, niezgodnie z art. 165 ust. 2 *ustawy uuioś*, 3 osoby niezatrudnione na stanowiskach pracowników Służby Parków Krajobrazowych, o których mowa w art. 165 ust. 2 pkt 1 powyższej ustawy, oraz niepełniące funkcji zastępcy dyrektora lub dyrektora parku lub zespołu parków krajobrazowych, a także 7 pracowników Ośrodka Dydaktyczno-Muzealnego „Świdwie”, który nie funkcjonował w strukturze zespołu parków krajobrazowych. Ponadto Regionalny Dyrektor, niezgodnie z art. 165 ust. 2 *ustawy uuioś*, przejął jednego pracownika Zespołu Drawskiego i Ińskiego Parku Krajobrazowego pomimo, iż nie był on zatrudniony na stanowisku pracownika Służby Parku Krajobrazowego, a także nie został uwzględniony w ww. imiennym wykazie przejmowanych pracowników.

W protokołach przejęcia przez Regionalnego Dyrektora mienia ruchomego i nieruchomości Zespołów Parków Krajobrazowych, mylnie wskazano jako podstawę prawną art. 169 ust. 1 *ustawy uuioś* zamiast art. 169 ust. 2 i 3 tej ustawy, co było działaniem nierzetelnym.

Ponadto, z dniem 1 stycznia 2009 r., Regionalny Dyrektor przejął od Kierownika Ośrodka Dydaktyczno-Muzealnego „Świdwie”, zwanego dalej „Ośrodkiem” mienie ruchome i nieruchomości o wartości początkowej 2.067,6 tys. zł, w tym m.in. samochody, budynki i urządzenia, podając jako podstawę prawną przejęcia mienia art. 169 ust. 1 *ustawy uuioś*. Zacytowany przepis uprawniał jednak do przekazania regionalnym dyrektorom ochrony środowiska mienia ruchomego stanowiącego własność Skarbu Państwa, będącego w dyspozycji wojewodów i niezbędnego do wykonywania zadań i kompetencji podlegających przekazaniu, nie mógł zaś stanowić podstawy do przejęcia przez Regionalnego Dyrektora mienia pozostającego w dyspozycji Kierownika Ośrodka. Było to więc działanie niezgodne z prawem.

Wobec przejęcia przez Regionalnego Dyrektora, z dniem 1 stycznia 2009 r., wszystkich pracowników i mienia Zespołów Parków Krajobrazowych oraz Ośrodka, Wojewoda Zachodniopomorski, z dniem 31 lipca 2009 r., formalnie zlikwidował te jednostki.

Na mocy porozumienia, zawartego z Wojewodą Zachodniopomorskim w dniu 22 grudnia 2008 r., Regionalny Dyrektor zobowiązany był do realizacji niektórych zadań Wojewody, w tym dotyczących parków krajobrazowych takich jak: prowadzenie spraw związanych z przygotowaniem aktów prawa miejscowego wojewody w sprawie powołania, likwidacji lub zmiany granic parku krajobrazowego na podstawie art. 16 ust. 3 *ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody*^{5,6} oraz prowadzenia spraw związanych z ustanawianiem planu ochrony dla parku krajobrazowego na podstawie art. 19 ust. 6 *ustawy o ochronie przyrody*. Porozumienie nie obejmowało jednak realizacji w parkach krajobrazowych zadań, wymienionych w art. 105 ust. 4 i art. 107

⁴ Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.

⁵ Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.

⁶ W brzmieniu obowiązującym do dnia 31 lipca 2009 r.

ust. 2 ustawy o ochronie przyrody, pozostających w kompetencji dyrektorów tych parków oraz służby parków krajobrazowych. Z dniem 1 sierpnia 2009 r., na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie⁷, stroną tego porozumienia, stał się Samorząd Województwa Zachodniopomorskiego.

W okresie obowiązywania porozumienia z dnia 22 grudnia 2008 r., RDOŚ nie przygotowywał aktów prawa miejscowego w sprawie powołania, likwidacji lub zmiany granic parku krajobrazowego, a także nie prowadził spraw związanych z ustanawianiem brakujących planów ochrony⁸, parków krajobrazowych, co według udzielonych wyjaśnień spowodowane było niezgodnością opracowanej uprzednio dokumentacji z aktualnie obowiązującymi wymogami ustawy o ochronie przyrody. W oparciu o omawiane porozumienie Regionalny Dyrektor: prowadził korespondencję z organami samorządów gminnych m.in. w sprawie stanu prac nad projektem planu ochrony Cedyńskiego Parku Krajobrazowego oraz możliwości zmiany rozporządzenia Wojewody Zachodniopomorskiego w sprawie Drawskiego Parku Krajobrazowego - w części dotyczącej zakazu używania w tym Parku łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego; weryfikował projekt uchwały Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego w sprawie dokonania zmian w planie ochrony Ińskiego Parku Krajobrazowego; udzielał informacji w indywidualnych zapytaniach dotyczących działań na terenie parków krajobrazowych.

Omawiane porozumienie obowiązywało do 30 kwietnia 2010 r., tj. do dnia jego wypowiedzenia przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie. W dniu 13 września 2010 r., Regionalny Dyrektor zawarł z Marszałkiem Województwa Zachodniopomorskiego nowe porozumienie w sprawie współpracy i wspólnej realizacji zadań z zakresu ochrony przyrody na terenie województwa zachodniopomorskiego. W porozumieniu tym Regionalny Dyrektor zobowiązał się do współpracy merytorycznej m.in. w zakresie pomocy w wykonywaniu zadań z zakresu ochrony przyrody przez Służby Parku Krajobrazowego oraz wspomagania, w ramach możliwości RDOŚ, w realizacji zadań określonych w art. 107 ustawy o ochronie przyrody. Kontrola wykazała, iż wobec braku na terenie województwa zachodniopomorskiego struktur organizacyjnych parków krajobrazowych, na podstawie przedmiotowego porozumienia prowadzona była jedynie wymiana korespondencji w zakresie: przekazania materiałów do dwóch planów ochrony parków krajobrazowych, wprowadzenia ewentualnych zmian w rozporządzeniu Wojewody Zachodniopomorskiego w sprawie Drawskiego Parku Krajobrazowego oraz wydarzeń edukacyjnych na terenie parków.

W kontrolowanym okresie w RDOŚ podejmowano działania na rzecz ochrony przyrody. Wykonując zadania na terenie obszarów Natura 2000, realizowano szereg zadań także w odniesieniu do terenów parków krajobrazowych, położonych w obrębie tych obszarów. I tak w RDOŚ:

- gromadzono dokumentację dotyczącą przyrody oraz wartości historycznych i kulturowych,
- prowadzono zajęcia edukacyjne oraz promowano wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe,
- współpracowano z organami samorządów lokalnych, zarządcami i właścicielami terenu na obszarze parków krajobrazowych oraz organizacjami ekologicznymi w zakresie ochrony, edukacji i promocji terenów parków krajobrazowych,
- dokonywano systematycznych lustracji rezerwatów przyrody, położonych w granicach parków krajobrazowych, przy udziale jednostek sprawujących nadzór nad tymi rezerwatami,
- monitorowano przestrzeganie ustalonych zakazów w parkach krajobrazowych podczas: lustracji terenowych związanych z weryfikacją skarg oraz uzgadnianiem inwestycji; lustracji rezerwatów przyrody, a także przeprowadzanych inwentaryzacji przyrodniczych. W wyniku tych działań ujawniono łącznie 14 przypadków

⁷ Dz. U. Nr 92, poz. 753 z późn. zm.

⁸ W kontrolowanym okresie tylko 2 spośród 7 parków w województwie zachodniopomorskim posiadały ustanowione plany ochrony. Dla kolejnych 3 parków, jeszcze przed powstaniem RDOŚ, zostały opracowane projekty planów ochrony, które nie zostały ustanowione.

naruszeń zakazów obowiązujących w parkach krajobrazowych, o czym powiadomiono właściwe organy administracji publicznej oraz organy ścigania.

Powyższe działania, w znacznym zakresie pokrywały się z zadaniami określonymi w art. 107 *ustawy o ochronie przyrody* i wobec braku w województwie zachodniopomorskim Służby Parków Krajobrazowych stanowiły podstawę ochrony terenu parków.

Regionalny Dyrektor podejmował też działania w celu pozyskania środków z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwanego dalej „NFOŚiGW” w celu m.in. wykonania ścieżki edukacyjno-informacyjnej w Parku Krajobrazowym Doliny Dolnej Odry w ramach przedsięwzięcia *„Modernizacja, rewitalizacja, przystosowanie i wyposażenie obiektów RDOŚ w Szczecinie w celu udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska, informowania i promocji obszarów Natura 2000”* oraz modernizacji ścieżki przyrodniczej „Dolina Pięciu Jezior” w Drawskim Parku Krajobrazowym, w ramach zadania *„Ograniczanie antropresji na najcenniejszych siedliskach przyrodniczych Ostoi Drawskiej PLB 320019”*. Działanie te nie przyniosły jednak rezultatu.

Kontrola wykazała, że w badanym okresie Regionalny Dyrektor nie zwracał się do Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego o utworzenie struktur parków krajobrazowych. Pismo w tej sprawie do Marszałka skierowała, w dniu 9 maja 2011 r., Przewodnicząca Regionalnej Rady Ochrony Przyrody, działającej przy Regionalnym Dyrektorze, apelując m.in. o: powołanie dyrektorów i służb parków w celu podjęcia ustawowej działalności w zakresie ochrony przyrody parków; wdrażanie planów ochrony parków, zwłaszcza ochrony czynnej; zabezpieczenie przed postępującymi zmianami i zagrożeniami przyrody; ograniczenie niedozwolonej penetracji obiektów przez nadzór w terenie; przywrócenie działalności edukacyjnej w dziedzinie ekologii oraz ochrony georóżnorodności; reaktywowanie Rad Zespołów Parków Krajobrazowych. W ww. piśmie wskazano m.in., że parkom krajobrazowym bez nadzoru i kontrolowania przez nieistniejące służby grozi zniszczenie i degradacja.

W wyniku kontroli stwierdzono, że:

- nieprawidłowe było oznakowanie parków krajobrazowych oraz rezerwatów przyrody, położonych na terenie tych parków. W toku oględzin ujawniono, że na 60 miejsc przecięcia granicy parku z głównymi szlakami komunikacyjnymi, w 38 przypadkach, tj. 63,3%, brak było tablic informujących o nazwie parku i dodatkowo w siedmiu przypadkach, tj. 16,7%, istniejące tablice nie spełniały wymogów *rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 10 grudnia 2004 r. w sprawie wzorów tablic*⁹ (brak wizerunku orła w koronie). W pięciu z sześciu parków nie było też tablic informujących o obowiązujących na ich terenie zakazach, a 13 takich tablic rozmieszczonych na terenie Parku Krajobrazowego Dolina Dolnej Odry, nie spełniało wymogów przywołanego wyżej rozporządzenia. W efekcie lustracji 27 rezerwatów przyrody, w dwóch brak było oznakowania, a w 12 oznakowanie było niepełne. W żaden sposób nie były oznakowane granice obszarów Natura 2000.
- Regionalny Dyrektor w lipcu 2011 r. zawarł z NFOŚiGW umowę w zakresie dofinansowania przedsięwzięcia, w ramach którego zaplanowano m.in. wykonanie oznakowania obszarów Natura 2000 (66 tablic) oraz 15 rezerwatów przyrody (41 tablic informujących o nazwach rezerwatów i 29 informujących o zakazach obowiązujących na obszarach rezerwatów) – w tym 11 rezerwatów położonych na terenach parków krajobrazowych. Natomiast w sierpniu 2011 r. Regionalny Dyrektor zawarł z Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Szczecinie umowę w zakresie dofinansowania przedsięwzięcia, w ramach którego zaplanowano m.in. wykonanie oznakowania 13 rezerwatów przyrody (25 tablic informujących o nazwach rezerwatów i 29 informujących o zakazach obowiązujących na

⁹ Dz. U. Nr 268, poz. 2665.

obszarach rezerwatów) - w tym 4 rezerwatów położonych na terenach parków krajobrazowych. W przypadku obu ww. umów RDOŚ zwrócił się o przeniesienie części zaplanowanych zadań z 2011 na 2012 r. z powodu nieotrzymania oficjalnej decyzji o przyznaniu środków z rezerwy celowej od dysponenta II stopnia – Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

NIK zauważyła, iż braki w oznakowaniu form ochrony przyrody stanowią naruszenie art. 115 ust. 1 *ustawy o ochronie przyrody*, przy czym obowiązek ten należy do organu sprawującego nadzór nad formą ochrony przyrody, określoną w art. 6 ust. 1 pkt 2 – 9 ww. ustawy.

W toku kontroli ustalono, iż żaden spośród analizowanych 13 obszarów Natura 2000, których granice pokrywały się w całości lub w części z obszarami parków krajobrazowych w województwie zachodniopomorskim nie posiadał ustanowionego planu ochrony ani planu zadań ochronnych. Projekty planów ochrony przygotowane w latach 2005-2009 dla dwóch z tych obszarów¹⁰ nie zostały zatwierdzone ze względu na zmianę w 2008 r. przepisów regulujących wykonywanie i ustanawianie tych planów. RDOŚ nie kontynuowała prac nad dostosowaniem ww. projektów planów ochrony do nowych wymogów, natomiast podjęła działania w celu opracowania planów zadań ochronnych dla tych obszarów, co wyjaśniono koniecznością dotrzymania ustawowego, sześcioletniego terminu opracowania planów zadań ochronnych, wynikającego z art. 28 ust. 1 *ustawy o ochronie przyrody*, oraz niższymi kosztami.

Od 2009 r. RDOŚ, w oparciu o porozumienie z dnia 15 października 2009 r. zawarte z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, realizowała projekt współfinansowany ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach V Priorytetu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko, działanie 5.3. Opracowanie planów ochrony pn. „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000 na terenie Polski”. W przypadku 3 obszarów Natura 2000¹¹, spośród 13 położonych na terenach parków krajobrazowych, RDOŚ prowadził prace nad opracowaniem projektu planu zadań ochronnych, których zaawansowanie szacował na 40%. Dla dwóch kolejnych obszarów¹² Regionalny Dyrektor, obwieszczeniem z dnia 29 września 2011 r., poinformował o zamiarze opracowania projektu planu zadań ochronnych, a dla dwóch¹³, planował rozpocząć prace nad opracowaniem projektu planu zadań ochronnych w IV kwartale 2011 r.

Omawianym projektem objęto dwa obszary Natura 2000 (PLB 320003 Dolina Dolnej Odry i PLB 320008 Ostoja Iłńska), dla których, w latach 2005 – 2009, opracowano i nie zatwierdzono projektów planów ochrony. W ramach projektu RDOŚ przeprowadził w 2011 r. jedno postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego. Spośród 9 obszarów objętych zamówieniem, 3 pokrywały się w całości lub w części z obszarami parków krajobrazowych w województwie zachodniopomorskim, w tym obszar PLB 320003 Dolina Dolnej Odry. W specyfikacji istotnych warunków zamówienia wymieniono podstawy sporządzenia projektów planów zadań ochronnych – w przypadku obszaru PLB 320003 Dolina Dolnej Odry wskazano sporządzone w latach 2005 – 2009 operaty szczegółowe wraz z projektem planu ochrony dla obszaru.

Analiza ww. postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wykazała także, iż w RDOŚ nie posiadano dokumentów:

- dotyczących sposobu i podstawy ustalenia kwot szacunkowej wartości zamówienia dla sporządzenia poszczególnych projektów planów zadań ochronnych dla trzech obszarów Natura 2000, które pokrywały się w całości lub w części z obszarami parków krajobrazowych w województwie zachodniopomorskim.
- potwierdzających wniesienie, przez jednego z wykonawców, zabezpieczenia należytego wykonania zawartej umowy przed jej podpisaniem.

¹⁰ PLB 320003 Dolina Dolnej Odry i PLB 320008 Ostoja Iłńska.

¹¹ PLB 320003 Dolina Dolnej Odry, PLH 320037 Dolna Odra oraz PLH 320006 Dolina Płoni i Jezioro Miedwie.

¹² PLB 320017 Ostoja Cedyńska i PLB 320008 Ostoja Iłńska.

¹³ PLB 320019 Ostoja Drawska i PLH 320039 Jeziora Czaplineckie.

W ocenie NIK, było to postępowanie nierzetelne.

W wyniku kontroli stwierdzono ponadto, że w regulaminie organizacyjnym RDOŚ, dwukrotnie zmienianym w kontrolowanym okresie, nie ujęto zadań powierzonych przez Wojewodę Zachodniopomorskiego i przyjętych przez RDOŚ do realizacji, na podstawie porozumienia zawartego w dniu 22 grudnia 2008 r. Jednakże zadania dotyczące parków krajobrazowych zostały ujęte w zakresach czynności poszczególnych pracowników RDOŚ. W ocenie NIK, wskazanie przejętych od Wojewody Zachodniopomorskiego zadań, dotyczących parków krajobrazowych, jedynie w zakresach czynności pracowników RDOŚ, a nie przypisanie ich odpowiednim komórkom organizacyjnym RDOŚ, było niezgodne z § 7 Statutu RDOŚ, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie nadania statutu Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie¹⁴.

Analiza nadanych przez Regionalnego Dyrektora regulaminów organizacyjnych oraz zakresów czynności pracowników RDOŚ wykazała, że:

- regulamin organizacyjny stanowiący załącznik do zarządzenia wewnętrznego Regionalnego Dyrektora Nr 1/2011 z dnia 29 stycznia 2010 r., nadany został ponad 1 miesiąc przed zatwierdzeniem go przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, co było niezgodne z § 7 Statutu RDOŚ;
- w regulaminie organizacyjnym, nadanym zarządzeniem Nr 16/2011 z dnia 14 czerwca 2011 r., określono strukturę organizacyjną RDOŚ, składającą się z 7 wydziałów i odrębnych 7 samodzielnych stanowisk, co było niezgodne z § 4 Statutu RDOŚ, stanowiącym, iż w skład RDOŚ wchodziło jedynie 7 wydziałów;
- w kontrolowanym okresie, 4 z 9 pracowników¹⁵ Wydziału Ochrony Przyrody i Obszarów Natura 2000 RDOŚ miało w zakresie czynności prowadzenie spraw dotyczących parków krajobrazowych, wynikających z porozumienia zawartego w dniu 22 grudnia 2008 r. pomimo, iż porozumienie to zostało ostatecznie rozwiązane z dniem 30 kwietnia 2010 r. Ponadto do zadań ww. pracowników należało powierzanie, w drodze decyzji, dyrektorowi parku krajobrazowego wykonywania zadań poza granicami parku krajobrazowego związanych z funkcjonowaniem i ochroną obszarów Natura 2000 oraz ochroną siedlisk przyrodniczych i gatunków chronionych, w zakresie sprawowania nadzoru nad obszarem Natura 2000, ochrony siedlisk przyrodniczych, gatunków roślin i zwierząt oraz realizacji ustaleń planu ochrony lub planu zadań ochronnych pomimo, iż art. 107 ust. 3 *ustawy o ochronie przyrody*, umożliwiający Regionalnemu Dyrektorowi powierzenie, w drodze decyzji, dyrektorowi parku krajobrazowego wykonywanie ww. zadań został uchylony z dniem 1 sierpnia 2009 r. przez art. 21 pkt 7 *ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie*.

W trakcie kontroli zakresy czynności ww. pracowników zostały zaktualizowane.

W wyniku kontroli stwierdzono, że ówczesny Zastępca Regionalnego Dyrektora powierzył, w dniu 12 stycznia 2009 r., ówczesnemu Regionalnemu Dyrektorowi, który był jego przełożonym, nowe warunki płacy i pracy na stanowisku Naczelnika Wydziału Ochrony Przyrody i Obszarów Natura 2000 RDOŚ, pomimo iż nie był umocowany do podjęcia tych czynności w rozumieniu art. 31 § 1 *ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy*¹⁶. NIK zwraca uwagę, iż w myśl art. 95 § 2 *ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny*¹⁷, w związku z art. 300 *ustawy – Kodeks pracy*, czynność prawna wykonana bez umocowania nie pociąga za sobą skutków. Ponadto z wyjaśnień ówczesnego Zastępcy Regionalnego Dyrektora wynika, iż opisane wyżej działanie spowodowane było „chęcią zapobieżenia sytuacji wygaśnięcia stosunku pracy” z ówczesnym Regionalnym

¹⁴ Dz. U. Nr 202, poz. 1264 z późn. zm.

¹⁵ W tym jeden zatrudniony na zastępstwo.

¹⁶ Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 z późn. zm.

¹⁷ Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.

Dyrektorem. W ocenie NIK, miało ono na celu uniknięcie stosowania przepisów *ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej*¹⁸ w zakresie nawiązywania stosunku pracy w służbie cywilnej.

Przedstawiając powyższe uwagi i oceny, Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

- 1) podjęcie działań w celu opracowania planów ochrony bądź planów zadań ochronnych dla pozostałych obszarów Natura 2000 położonych w granicach parków krajobrazowych w województwie zachodniopomorskim,
- 2) podjęcie działań w celu doprowadzenia do zgodności pomiędzy regulaminem organizacyjnym RDOŚ a statutem,
- 3) dokumentowanie czynności w ramach prowadzonych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego,
- 4) kontynuowanie działań w celu oznakowania obszarów chronionych.

Najwyższa Izba Kontroli – Departament Środowiska, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, zwraca się do Pana Dyrektora o przekazanie, w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków, bądź o działaniach podjętych w celu realizacji wniosków lub przyczynach niepodjęcia takich działań.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego przysługuje Panu Dyrektorowi prawo zgłoszenia na piśmie do dyrektora Departamentu Środowiska Najwyższej Izby Kontroli umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o którym mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK.

¹⁸ Dz. U. Nr 227, poz. 1505 z późn. zm.